

शरम

शरारिः

शरास्यं

“हृत्वाङ्गे कवचं निबध्य शरधिं कृत्वा पुरो
माधवं
कामः केरवबाह्वोदयधिया धुन्वन् धनु-
धावती ॥”)

शरपुङ्खा, स्त्री पुं, (शरस्य पुङ्खेव आकृतिर्यस्याः।)
नीलोत्पलाकृतिहृत्विशेषः। शरफोका इति
हिन्दोभाषा। तत्पर्यायः। काण्डपुङ्खा २ बाण-
पुङ्खा ३ इषुपुङ्खा ४ शायकपुङ्खा ५ इषुपुङ्खा
६। तस्या गुणाः। कटुत्वम्। उष्णत्वम्। कृमि-
वातरुजपहत्वम्। श्वेताया गुणान्वत्त्वम्।
इति राजनिर्घण्टः ॥ अपि च।

“शरपुङ्खो यज्ञतृप्नोइगुम्भत्रणविषापहः।
तिक्तः कषायः कासास्रज्वरश्वासहरो लघुः ॥”

इति भावप्रकाशः ॥

बाणस्य पद्मे, पुं ॥ (स्त्री, यन्त्रविशेषः। यथा,
सुश्रुते। १। ७। “तेषां गण्डपदशरपुङ्खसर्प-
फणवडिशमुखे हे हे एसणव्यूहनचालनाह-
रणार्थमुदिश्यते ॥”)

शर(ल)भः, पुं, (शृणाति हिनस्तीति। शृ हिंसा-
याम् + “कृशृशृलिकलिगर्दिभ्योऽभच्।” उणा०
३। १२२। इति अभच्।) शृगेन्द्रविशेषः।
इत्यमरः ॥ तत्पर्यायः। महाशृगः २ महा-
स्कन्धो ३ महामनाः ४ अष्टपादः ५ महासिंहः
६ मनस्वी ७ पर्वताश्रयः ८। इति राज-
निर्घण्टः ॥ अस्य लक्षणं यथा,—

“अष्टपादूर्ध्वनयन ऊर्ध्वपादचतुष्टयः।

तं सिंहं हनुमागच्छन्मुनेस्तस्य निवेशनम् ॥”

इति महाभारतम् ॥ १२। ११७। १२ ॥

करभः। (यथा, ऋतुसंहारे। १। २३।

“भ्रमति गवययुथः सर्वतस्तोयमिच्छन्
शरभकुलमजिह्वं प्रोदरत्वम्बु कृपात् ॥”)

वानरविशेषः। इति मेदिनी। उष्ट्रः। इति
जटाधरः ॥ (विष्णुः। यथा, महाभारते।

१३। १४८। ५२।

“अतुलः शरभो भीमः समयज्ञो हविर्हरिः ॥”

दनुपुञ्जविशेषः। यथा, तत्रैव। १। ६५। २६।

“शरभः शलभश्चैव सूर्याचन्द्रमसौ तथा।

एते ख्याता दनोर्वंशे दानवाः परिकीर्त्तिताः ॥”

नागविशेषः। यथा, तत्रैव। १। ५७। ११।

“विहङ्गः शरभो मेदः प्रमोदः संहता-
पनः ॥”)

शरभूः, पुं, (शरे शरवणे भूरुत्पत्तिर्यस्य।)

कार्तिकेयः। इति हेमचन्द्रः ॥

शरमयं, त्रि, (शरस्य विकारोऽवयवो वा। शर +

“नित्यं हृदशरादिभ्यः।” ४। ३। १४४। इति

मयट्।) शरनिर्मितम्। यथा,—

“शरमयवर्हिषा कुशमयवर्हिषाध्वयत् ॥” इति

स्मृतिः ॥

शरमजः, पुं, (शरे शरवणे मज इव।) पक्षि-

विशेषः। इति शब्दचन्द्रिका ॥ गोशालिक इति

भाषा (शरे बाणनिक्षेपादौ मजः।) बाण-

योहा च ॥

शरयुः, स्त्री, नदीविशेषः। इति हिरण्य-
शरयुः, कोषः ॥ दन्त्यसादिरयं शब्दः। इति

बहुसम्मतः ॥

शरलः, त्रि, विगीतः। स्वच्छन्दयः। हृत्विशेषे

पुं। इति सारस्वताभिधानम् ॥ दन्त्यसादिरप्य-

मिति बहुसम्मतः ॥

शरलकं, स्त्री, जलम्। इति शब्दचन्द्रिका ॥

शरवणोद्भवः, पुं, (शरवणे उद्भवो यस्य।) कार्त्तिकेयः। इति केचित् ॥ (यथा, महाभारते।

३। २३१। ८।

“खचारी ब्रह्मचारी च शूरः शरवणोद्भवः ॥”)

शरवाणिः, पुं, शरमुखम्। पदातिः। शरजीवी।

इति हेमचन्द्रः ॥

शरव्यं, स्त्री, (शरवे हिंसायै बाणशिक्षायै वा

साधु। शरु + “उगवादिभ्यो यत् ॥” ५। १। २।

इति यत्। यद्वा, शरान् व्ययति। व्ये + उः।)

लज्जम्। इत्यमरः ॥ (यथा, मार्च, १७। २४।

“विदधाति जनतामनःशरव्य-
व्यधपटुमन्त्रयचापनादशङ्काम् ॥”)

शराघातः, पुं, (शरस्याघातः।) बाणाघातः।

तत्पर्यायः। प्रचलाकः २। इति जटाधरः ॥

शराटिः, स्त्री, (शरं जलं अटति प्राप्नोतीति।

अट् + इन्।) शरालिपची। इति शब्दरत्ना-

वली ॥

शराडिः, स्त्री, शरालिपची। इति शब्दरत्ना-

वली ॥

शरातिः, स्त्री, (शरं जलमततीति। अत +

इन्।) शरालिपची। इत्यमरटीकायां रामा-

श्रमः ॥

शराभ्यासः, पुं, (शराभ्यामभ्यासः।) बाणशिक्षा।

तत्पर्यायः। उपासनम् २। इत्यमरः ॥ विक-

र्षणम् ३ खुरली ४ शस्त्राभ्यासः ५। इति

शब्दरत्नावली ॥

शरारिः, पुं, (शरं जलं ऋच्छतीति। ऋगतौ +

“अच इः” इति इः।) शरालिपची। तत्प-

र्यायः। आटिः २ आडिः ३। इत्यमरः ॥

आडौ ४ शराडौ ५ आडिका ६ शराली ७

शरालिः ८ शराटिः ९ शरालिका १०। इति

शब्दरत्नावली ॥ (यथा, ऋतुसंहारे। ४। ८।

“प्रफुल्लनीलोत्पलशोभितानि
शरारिकादम्बविघटितानि।

प्रसन्नतोयानि सशैवलानि
सरांसि चेतांसि हरन्ति यूनाम् ॥”)

अस्य गुणाः। पवनापहत्वम्। स्निग्धत्वम्।

सृष्टमलत्वम्। हृष्यत्वम्। वातरक्तहरत्वम्।

हिमत्वम्। इति राजवल्लभः ॥ अपि च।

“हंससारसकाचाक्षवक्रकौचशरारिकाः।

नन्दीमुखीसकादम्बाः वलाकाद्याः प्रवाः
स्युताः ॥

प्रवाः पित्तहराः स्निग्धा मधुरा गुरवो हिमाः।

वातश्चेत्तदासापि बलशुक्रकराः सराः ॥”

इति भावप्रकाशः ॥

शराहः, त्रि, (शृणातीति। शृ + “शृवन्व्यो-
राहः।” ३। २। १७३। इति शारः।) हिंसः

इत्यमरः ॥

शरारोपः, पुं, (शरस्यारोपो यस्मिन्।) धनुः।

इति जटाधरः ॥

शरालिः, स्त्री, शरारिपची। इति शब्दरत्ना-

वली ॥

शरालिका, स्त्री, शरारिपची। इति शब्दरत्ना-

वली ॥

शराली, स्त्री, शरारिपची। इति शब्दरत्ना-

वली ॥

शरावः, पुं स्त्री, (शरं जलं अवति रक्षतीति।

अव रक्षणे + अण्।) मृत्पात्रविशेषः। शरा

इति भाषा। तत्पर्यायः। वहमानकः २।

इत्यमरः ॥ मार्त्तिकाः ३ सरावः ४ शराला-

जिरम् ५ पार्थिवम् ६ मृत्कांस्यम् ७। इति

शब्दरत्नावली ॥ (यथा, आर्यासप्तशत्याम्।

१२६।

“उदितेऽपि तुहिनगहने गगनप्राप्ते न

दीप्यते तपनः।

कठिनघृतपूरपूर्णं शरावशिरसि प्रदीप इव ॥”)

कुडवहयपरिमाणम्। तत्तु चतुःषष्टितोल-

कात्मकम्। सेर इति भाषा। तत्पर्यायः।

मानिका २। इति शब्दमाला वैद्यकपरि-

भाषा च ॥

शरावती, स्त्री, (शरास्तृणविशेषाः सन्त्यस्या-

मिति। शर + मतुप्। “शरादीनाञ्च।” ६।

३। १२०। इति दीर्घः।) नदीविशेषः। इत्य-

मरः ॥ (यथा, महाभारते। ६। ८। २०।

“शरावतीं पयोष्णीञ्च वेषां भीमरघौमपि ॥”

लवस्य राजधानी। यथा, रघुः। १५। ८७।

“स निवेश्य कुशावल्यां रिपुनागाहुशं कुशम्।

शरावत्यां सतां सूक्तैः जनिताशुलवं लवम् ॥”)

शरावाहः, स्त्री, (शरावस्य अहम्।) कुडवपरि-

माणम्। तत्तु द्वात्रिंशतोलकात्मकम्। आधसेर

इति भाषा। इति वैद्यकपरिभाषा ॥

शराश्रयः, पुं, (शराणामाश्रयः।) नृणः। इति

हेमचन्द्रः ॥

शरासनं, स्त्री, (शरा अस्यन्ते क्षिप्यन्ते ऽनेनेति।

अस + करणे ल्युट्।) धनुः। इत्यमरः ॥

(यथा, रघुः। ३। ५२।

“स एवमुक्ता मधवस्तुम्भुखः
करिष्यमाणः सशरं शरासनम् ॥”

पुं, धृतराष्ट्रपुत्राणामन्यतमः। यथा, महा-

भारते। १। ११७। ४।

“चित्रोपचित्रौ चित्राचक्षारुचित्रः शरा-

सनः ॥”)

शरास्यं, स्त्री, (शरा अस्यन्ते ऽनेनेति। अस +

स्यत्।) धनुः। यथा,—

“चिच्छेद तस्य तान् बाणान् शरास्यश्च महा-

मुने।

युयुधातेऽतिसंरन्धौ परस्परवधेपिपौ ॥”